

Лінкова Яна Володимирівна

здобувач вищої освіти

другого (магістерського) рівня вищої освіти

Дніпровського гуманітарного університету

Науковий керівник:

Спіріна Ірина Дмитрівна

доктор медичних наук, професор

професор кафедри психології

Дніпровського гуманітарного університету

ОСОБЛИВОСТІ ГРУПОВОЇ ЗГУРТОВАНІСТІ СТУДЕНСЬКОГО КОЛЕКТИВУ

Актуальність дослідження полягає в тому, що в сучасному світі відбувається активна перебудова всіх сфер суспільства і що тема міжособистісних конфліктів представляє великий інтерес. Зростаючий інтерес обумовлений широким конфліктом у суспільному житті. Конфлікти неминучі в будь-якій соціальній структурі, оскільки вони є необхідною умовою соціального розвитку. Кожен прагне досягти цієї мети і часто ігнорує інших, що призводить до суперництва та напруженості між людьми. Тому існує великий інтерес до проблеми здібностей та характеристик людської особистості.

Поняття конфлікту належить як до повсякденної свідомості, так і науці, що надає їй конкретного значення. Аналізуючи літературу, присвячену проблемі конфлікту, можна виділити типи конфліктної взаємодії. А. Рапорт зазначив, що не можна аналізувати якийсь «усереднений» конфлікт, і виділив типи конфліктів на підставі форми їх взаємодії:

- Конфлікти - «зіткнення». Супротивників розділяють непримиренні протиріччя і розраховувати можна тільки на перемогу.
- Конфлікти - «дебати». Тут можливий спір, маневри, але в принципі обидві сторони можуть розраховувати на компроміс.

• Конфлікти - «ігри». Обидві сторони діють в одних і тих же правилах, тому вони ніколи не завершуються і не можуть вирішитися руйнуванням всієї системи відносин.

Проведено емпіричне дослідження, яке дозволяє отримати результати вплив групової згуртованості на показник конфліктності в студентському середовищі. В дослідженні взяло участь 50 осіб різної статі, різних індивідуально-типологічних особливостей, але приблизно однакового віку. Це здобувачі вищої освіти 2 курсу ДГУ психологи.

Результати отримані за діагностикою «Визначення групової згуртованості» Сішора, представимо у вигляді таблиці.

Таблиця 1

Результати діагностики методики «Визначення групової згуртованості»

Сішора

Низький рівень	Нижче середнього	Середній рівень	Вище середнього	Високий рівень
1 особа	8 осіб	11 осіб	15 осіб	15 осіб

Після обробки результатів діагностики «Визначення індексу групової згуртованості» Сішора, середній показник групової згуртованості склав 12,7 балів. Це вказує на значення показника вище середнього рівня групової згуртованості

Якщо враховувати вплив гендерних особливостей на рівень групової згуртованості учасників дослідження, то отримано такі результати: серед учасників жіночої статі середнім показником по даній методиці виявився результат – 10,6 (*середній рівень групової згуртованості*), а серед учасників чоловічої статі середнім показником виявився результат – 11,28 (*вище середнього рівня групової згуртованості*). Таким чином, ми можемо стверджувати що, рівень групової згуртованості, серед хлопців на 1,22 бали вищий за рівень групової згуртованості серед дівчат.

Також проаналізовано результати методики з урахуванням типу темпераменту (емоційної стабільності – нестабільності та інтро–екстравертованості). Аналізуючи отримані результати, порівняти середні показники групової згуртованості за типами темпераменту.

Табл.2

Середні показники групової згуртованості за типами темпераменту

	Холеричний тип	Сангвіністичний тип	Флегматичний тип	Меланхолічний тип
Показник групової згуртованості	12.42	14.8	7.7	9.2

Середній показник групової згуртованості серед емоційно стабільних складає – 11,3, у емоційно нестабільних середній показник дорівнює 10.8. Середній показник групової згуртованості серед екстравертованих дорівнює 13.61, а в інтровертованих він складає 8.45.

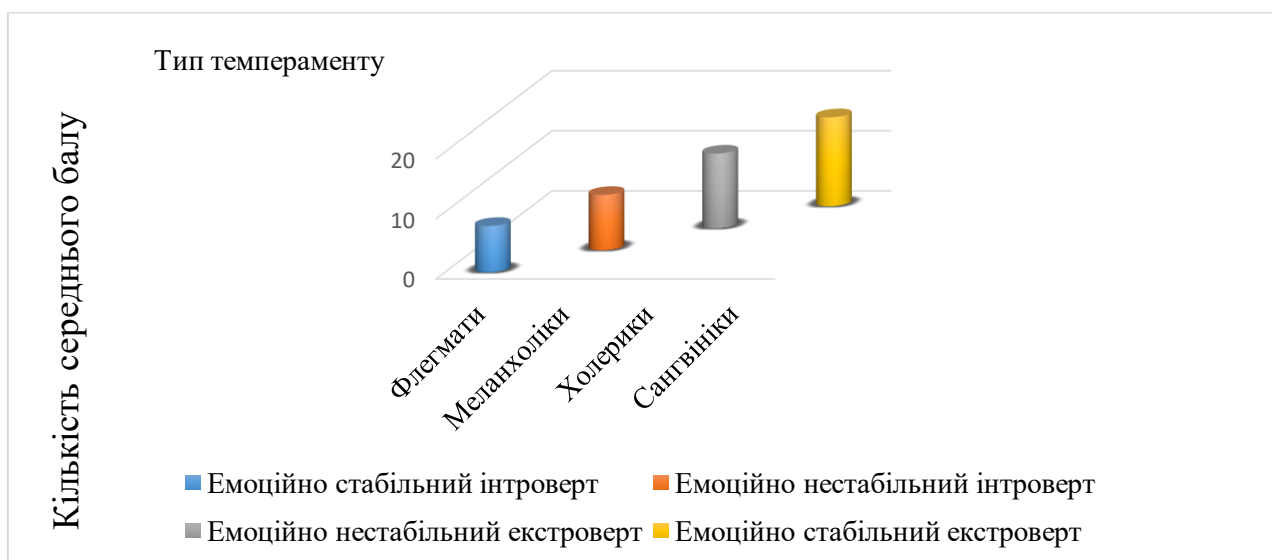

Рисунок 1. Середні показники групової згуртованості по кожному із типів темпераменту.

Також необхідно розглянути вплив емоційної нестабільності на рівень групової згуртованості серед учасників дослідження. у інтро –

екстрровертованих. Середнім показником групової згуртованості в емоційно нестабільних склав – 10,81 (*середній рівень групової згуртованості*). Але якщо розглянути окремо емоційно нестабільних інтро та екстравертів, ми побачимо такі результати: емоційно нестабільні екстраверти – середній показник у групі – 12,42 (*рівень групової згуртованості вище середнього*); емоційно нестабільні інтроверти – середній показник у групі – 9,2 (*середній показник групової згуртованості*).

Рисунок 2 Середні показники результатів за методикою «Визначення індексу групової згуртованості» серед емоційно стабільних інтро – екстравертів.

Рисунок 3. - Середні показники результатів за методикою «Визначення індексу групової згуртованості» серед емоційно нестабільних інтро – екстравертів.

Емоційно стабільні інтроверти (флегматики) показують середній результат у групі – 7,7 балів, а емоційно стабільні екстраверти (сангвініки), набрали середній бал – 14,8 (*рівень групової згуртованості вище середнього*). Середній показник рівня групової згуртованості серед емоційно нестабільних екстравертів (холериків) на 3,22 бали вищий ніж у емоційно нестабільних інтровертів (меланхоліки).

Представлений матеріал дає змогу зробити наступні висновки:

А) На показник групової згуртованості впливають індивідуально типологічні характеристики здобувачів вищої освіти.

Б) На рівень групової згуртованості впливають статеві особливості здобувачів вищої освіти.

В) На рівень групової згуртованості впливають стратегії поведінки у конфліктній ситуації.